

SLAVČKOV ODMEV

Številka 2, letnik II, leto 2008

ISSN 1854-7796

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

Ljubezni
je za vse –
dovolj.

Urh Svetičič, 9. a

Ljubezen je povsod,
samo videti jo
moraš.

Andreja Kokošin, 9. a

S pomladjo prihaja tudi pomladni Slavčkov odmev. V preteklem letu je njegov glas ponesel prispevke naših učenk in učencev ter novinarskega krožka vse do Ljubljane. Ustvarjalci glasila smo prejeli priznanje za najboljši šolski časopis v kategoriji "naj začetki". Nagrada je velika vzpodbuda in hkrati obveza za delo vnaprej.

Tokratna številka prinaša predvsem eko vsebine. Časopis izdajamo ob svetovnem dnevu Zemlje in svetovnem dnevu knjige, 22. in 23. aprila 2008. Ta dva dneva sta za našo šolo še posebej pomembna, saj smo Eko šola in trudimo se živeti v skladu z eko načeli in zavedamo se pomena knjig, branja, učenja ... za naše življenje. Še enkrat lahko zapišemo, da so prispevki odraz življenja in dela učenk in učencev. Spremljajo jih haikuji, nastali v okviru letošnjega natečaja z naslovom Ljubezen. In spomladi je ravno pravi čas za ...

Vsem avtorjem prispevkov in mentorici glasila Slavčkov odmev iskrene čestitke z željo, da bi "Slavčkov odmev" glasno odmeval tudi v prihodnje.

Rebecca Jeriha Skočir, 8. b

PRIZNANJE "NAJ ZAČETKI"

Naš šolski časopis, ki smo ga poimenovali Slavčkov odmev izhaja drugo šolsko leto. Ustvarjamo ga vsi učenci od 1. do 9. razreda. Prispevki nastajajo pod mentorstvom učiteljev in učiteljic pri pouku na razredni ter predmetni stopnji, v prostem času, pri raznih krožkih in dodatni strokovni pomoči, urejamo pa jih učenke in učenci novinarskega krožka z mentorico Martino Kozorog Kenda.

Časopis je odraz dela in življenja na naši šoli in prinaša prispevke z zelo različnih področij. Od eko tematik, saj smo seveda eko šola, preko zgodbic, pesmic in risb učencev, dogajanja na različnih športnih, kulturnih dnevih ter obiskanih prireditvah do prispevkov v tujih jezikih in še mnogo drugega.

Naše delo so opazili tudi na uredništvu revije Otrok in družina. Povabila na podelitev priznanja smo bile zelo vesele. Prireditve je potekala v prostorih knjižarne Prešernove družbe v Ljubljani. Pesnica Vladimira Rejc je ob glasbeni spremljavi brala svoje pesmi. Nato sta nam mag. Franceska Žumer – strokovna sodelavka, ki spremlja slovenska šolska glasila in časopise in Metka Troha – odgovorna urednica revije Otrok in družina podelili priznanje za najboljši šolski časopis v kategoriji "naj začetki".

Po podelitvi vseh priznanj smo se pogovarjali o razmerah za ustvarjanje šolskega časopisa, o tem kako delo poteka, kdo je odgovoren zanj ter kakšno vlogo pri tem odigrajo učenci in učitelji. Na koncu smo še malo poklepetali in se, zadovoljne z uspehom našega šolskega časopisa, odpeljale nazaj proti domu.

Lucija Benko, Rebecca Jeriha Skočir in Aneja Kutin, 8. b

OBNOVIMO EKOLISTINO

Ekolistina Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid

Poskrbeli bomo za čistočo, urejenost razredov, šole in okolice.

SKRBIMO

Raziskovali in predstavili bomo okolje ob in v reki Soči.

RAZISKUJEMO

Spoznali in delali bomo pripravke iz zdravilnih rastlin in sadežev.

SPOZNAVAMO

Skrbeli bomo za živali v naši okolici.

SKRBIMO

Zbirali bomo odpadke, jih ločevali in koristno uporabljali.

ZBIRAMO IN LOČUJEMO

Varčno bomo ravnali z energijo.

VARČNO RAVNAMO

Varčevali bomo z vodo in s papirjem.

VARČUJEMO

Spoštljivo bomo ravnali s hrano.

SPOŠTLJIVO RAVNAMO

Trudili se bomo, da naravo čim manj okrnemo.

TRUDIMO SE

Učili se bomo opazovati in uživati v naravi.

UČIMO SE

Trudili se bomo ohranjati dobre medsebojne odnose.

OHRANJAMO

Z zgledom bomo osveščali in osveščali krajane o prijaznem načinu življenja
v našem okolju.

OSVEŠČAMO

Pot plastenke

Jaz sem ...

Rodila sem se v tovarni plastike. Sem zelene barve, imam zelene lase in sem lepe postave. Kar naenkrat pa me je prijela ženska in mi zavrtela glavo. Joj! Izpila me je in me zalučala po trdih tleh. Saj res, jaz sem Oaza. Takrat pa sem zakričala in začela jokati. Prišla je stara gospa in me pobrala. Dala me je v torbico. Ko je prišla domov, me je položila na mizo. Vzela je mleko in ga nalila vame. Tako se nisem več imenovala Oaza, ampak sem bila mleko. Ko so me porabili, so iz mene naredili lutko, psa. Igrali so se z mano in me vozili s seboj na sprehode, na morje, v hribe in še v bazen. Ko sem bila vsa preluknjana in stara, sem pristala v košu za ločene odpadke. Odpeljali so me v tovarno za plastiko. Tam so me reciklirali in me ponovno naredili lepo in novo. Napolnili so

me z ledenim čajem in me odpeljali v trgovino. Kupil me je otrok, ki je bil zelo prijazen. Prinesel me je domov. Dal me je v nahrbtnik. Drugi dan me je nesel s seboj v hribe. Tam me je spil in me prinesel nazaj v dolino. Doma me je nesel v sobo. Iz mene je naredil zalivalko. Še zdaj sem vesela, ker sem uporabna in živim.

Eva Koren, 3.a

Rog iz lubja

Opis

Največkrat je narejen iz jesenovega lubja, ki ga navijemo v obliki stožca. V luknjici na tanjšem delu ima tudi ustnik.

Zgodovina

Že v starih časih so si izdelovali preprosta glasbila. Imeli so ji za zabavo. Nanje so igrali preproste melodije.

Kdo igra nanj?

Z njimi so se zabavali otroci na paši, uporabljali so ga tudi lovci kot lovski log.

Posebnosti

Poseben je zaradi tega, ker je ves narejen iz lubja. Če na vrhu zvrtnemo luknjice, lahko z njihovim odpiranjem in zapiranjem spremenimo ton in zaigramo preprosto melodijo.

Način igranja

Nanj igramo tako, da pihamo v ustnik. Ta je narejen tako, da ima na začetku dva tanka prilegajoča se jezička. Ob pihanju v ustnik zavibrirata in tako ustvarita zvok, ki potuje po rogu.

Jernej Gabršček, 4. a

Svetilkec na Luni

Svetilkec je letel po vesolju z raketo. Pristal je na Marsu. Tam je srečal Marsovca.

Svetilkec je bil lačen in žejen, ker ni imel ničesar s seboj. Vprašal je Marsovca, kje bi lahko dobil kaj za jest. Maršovec mu je rekel, da lahko je Luno, ker je iz sira. Toda Svetilkec je ni mogel jesti, ker je bila preveč umazana. Šel je v trgovino in tam so mu dali veliko navadnega sira. Povedali so mu, da je Luna umazana, ker je na njej preveč raket, ki jo onesnažujejo.

Svetilkec je pometel in pomil Luno. Postavil je na njej znak, ki dovoljuje polet samo eni raketi na dan. Nato je splezal na bližnjo goro. Med potjo mu je spodrsnilo in je padel. Na srečo se ni polomil, počila mu je samo žarnica. Kupil si je novo žarnico. Nato je šel v trgovino z igračami. Kupil si je prijatelja Svetilkota. Skupaj sta odletela domov.

Mineja Lazar, 1. a

Jaša Jakič, 9. a

Kaj se nam lahko zgodi, če mečemo smeti kar na tla

Nekoč je živel fantek, ki je šel na sprehod. Iz nahrbtnika je vzel sok in ga popil. Tetrapak pa je vrgel kar na tla. Pojedel je sendvič in papir spet vrgel na tla. Polizal je bonbonček in prav tako vrgel papirček na tla.

Prišel je do lepe gozdne jase. Iz nahrbtnika je vzel čokolado, jo pojedel in papir vrgel po tleh. Potem je prišel do velikega smetišča. Kup smeti je bil tako velik, da ni mogel naprej, da bi prišel domov. Iz kupa smeti, ki jih je odvrget, je nastal še en kup in mu zaprl pot. Z velikim trudom je preplezal smeti in se vrnil domov.

Nato so po poti prišli prijazni ljudje. Zagledali so kosček papirja od čokolade in se pričeli spraševati kdo ga je odvrget. Pobrali so ga in šli od hiše do hiše ter spraševali kdo je to storil. Prišli so tudi do hiške kjer je živel ta deček. Priznal jim je, da je jedel čokolado. Ljudje so se razjezili. Rekli so mu, da bo cele dneve čistil gozd in fantek se je prestrašil, da bo to trajalo celo večnost. In res je bilo tako. Nihče mu ni pomagal. Končal je šele čez leto dni. Vrnil se je brez moči, veselja in objokan.

Obljubil je, da ne bo nikoli več metal odpadkov v naravo. Ko je naslednjič spet šel na sprehod je smeti dal v vrečko in ni več smetil.

Dea Manfreda, Menara Uršič Fratina in Metka Perinčič, 1. a

Nekoč je živel fant, ki je metal smeti po tleh. Starši so mu dali bonbone, pojedel jih je celo vrečko in vrgel papirčke na tla.

Prišel je še en fant, ki pa je metal papirčke od čingumov. Spoznala sta se in skupaj metala papirčke na tla.

Ko je prišel tata, je fanta okregal. Od takrat ne meče več papirčkov po tleh.

Patrik Šavli, 1. a

ker je v njegovi sobi smrdelo in bilo smetišče. Tudi on se je počutil slabo, vendar je še naprej jedel čokolado.

Tata in mama sta bila zaskrbljena. Rekla sta mu naj bo drugačen. Skupaj so pospravili polovico sobe. Potem so prišli še prijatelji in mu pomagali pospraviti do konca. Potem so skupaj jedli čokolado in se igrali.

Urban Kranjc, Nik Rušt in Luka Gaberšček, 1. a

Manca Ivančič, 1. a

Nekoč je živela deklica Sara. Šla je na piknik. Odvila je čokolado in papirček vrgla na tla, pojedla je kruh in papir vrgla po grivi.

Potem je prišel mimo en gospod in vprašal zakaj ležijo papirčki po tleh. Vprašal jo je, če jih je ona vrgla. Priznala mu je, da je bila ona. Gospod ji je dal po riti. Pobrala je papirčke in jih vrgla v koš za smeti.

Ko je šla s šolo na piknik, si je zapomnila, da papirjev ne sme metati po tleh. Ena punčka je vrgla papir na tla in Sara ji je povedala, da ne sme metati papirčkov po tleh.

Tinkara Terpin, Anita Torkar in Manca Ivančič, 1. a

Deček je šel z očetom v hribe. Ko je popil sok, je kozarček vrgel kar v globok prepad. K njemu je prišel tata in ni videl kaj je deček storil. Potem sta pospravila malico in fantek je spet vrgel papirček po tleh. Ko je tata to videl, ga je okregal. Rekel mu je, da če ga bo še enkrat videl metati papirčke po tleh bo moral pobrati vse svoje papirčke in tudi tiste, ki jih ni on odvrgetl.

Povedal mu je, da če bi vsi ljudje to počeli, bi bil naš planet grd in umazan.

Blaž Skočir, 1. a

Tim Rakušček, 2. d

Kulturni dan z Orfejem in Evridiko

V torek, 11. 3. 2008, smo imeli kulturni dan v domačiji Ivana Groharja v Sorici, ki smo ga poimenovali Orffej in Evridika. Zgodba o Orffeju in Evridiki je iz grške mitologije. Kljub ljubezni Orffej izgubi Evridiko, ker se ne drži dogovora. Najbolj poznana slika Groharja je Sejalec. Njegova slika je upodobljena na slovenskem kovancu za pet centov.

Pot do Sorice je bila dolga, ozka in ovinkasta. Končno pa smo prišli. Zelo lepo so nas sprejeli. Na podstrešju stavbe nas je čakal slikar Miro Kačar. Razlagal nam je, kako lahko iz kroga nastane jabolko, iz valja vaza in tako naprej. S senčenjem je postajala risba še lepša. Nato smo risali mi. Narisati smo morali gozdno jaso z živalmi. Vsem je risba zelo lepo uspela. Te risbe bomo v šoli tudi razstavili. S senčenjem lahko nastane risba zelo lepa. Imeli smo tudi glasbeno delavnico. Tam nas je pričakal profesor glasbe Blaž Kačar. Zaigral nam je na veliko instrumentov. Kongo-veliki boben, bongo-mali boben, bobne, činelo, zvončke, guiro, tamburin, palčke, metalofon, ksilofon, pavke in harmoniko. Tudi mi smo se preizkusili v igranju. Imeli smo tudi nastop. Imenovali smo se skupina KONGO-BONGO. Jaz sem igrala zvončke. Pohvalila sta nas, da smo zares lepo igrali. Za konec smo si še ogledali slike Mira Kačarja, ki jih je narisal po Groharjevih motivih. Groharjeve motive hranijo v Narodnem muzeju v Ljubljani. Zelo smo se imeli lepo. Naučili smo se pesem Mira Kačarja Pomlad in ji dodali še dve kitici.

Vesela sem, da smo obiskali Groharjevo domačijo in se naučili veliko novih reči. Upam, da bomo še kdaj šli v Sorico.

Tina Kurinčič, 5. b

Če bi bila
ljubezen med vsemi,
ne bi bilo mrtvih.

Matic Kavčič, 5. c

Tomaž Rutar, 9. a

Ljubezen je slepa,
zato jo moramo –
izkazati.

Eneja Volarič, 7. a

Iz ljubezni
je nastalo –
življenje.

Matej Koren, 5. c

Matija Koren, 1. d

V cirkusu

Včeraj sem bil v cirkusu. Cirkus je bil v Tolminu. Bilo je zelo lepo. Najboljše mi je bilo, ko je nastopal klovn, najhujše pa, ko je otrok iz cirkusa dal kačo v usta.

Na sredini predstave smo se lahko fotografirali s psom. Ko sem se že fotografiral, je pes skočil name in me podrl na tla. Zarenčal sem in pes je stekel proč. Prestrašen sem šel tudi jaz dol z odra. Drugič se bom bolj pripravil na takšno fotografiranje.

Drugi del predstave je bil skoraj enak kot prvi. Na predstavi sem videl tudi svoje prijatelje in ko smo se pogovarjali smo ugotovili, da je bila predstava vsem zelo všeč.

Alen Telban, 4. a

LA NOSTRA ECO SCUOLA:

una corta descrizione do lavoro in anno scolastico 2007/08

La nostra scuola con tutta la coscienza e responsabilità esegue i progetti di Eco scuola come il modo di vivere.

Il motivo dirigente in quest' anno è sviluppo di relazioni positive. Ci occupiamo già parecchi anni con ecologia in relazioni. Tutti siamo inclusi in questo progetto: bambini di asilo, bambini di scuola e anche tutti adulti impiegati di scuola. In scuola ci facciamo già tradizionale collezione di carta, cartone, software usatto ...

Il giorno della terra lo festegiamo sempre con eco giorno. Viviamo felici in nostro ambiente che deve restare verde e pulito.

Katarina Hudobec, 9. b

Klemen Koren, 5. b

Potovanje v Nepal

V začetku oktobra smo se z očetom in prijatelji odpravili na enomesečno potovanje v Nepal. Mama nas je odpeljala na letališče. Ko sem se od nje poslovil sem bil zelo vznemirjen, saj je bilo to moje prvo tako veliko potovanje

Z letalom smo se vozili enajst ur. Te ure v letalu hitro so minile, ker je bilo zame vse novo. Že naslednji dopoldan smo prispeli v Katmandu, glavno mesto Nepala. To je bil zame popolnoma nov svet, poln revščine. Ulice polne avtomobilov, kolesarjev, motoristov in pešcev. Gneča z vseh strani in nenehno piskanje avtomobilov. Vsepovsod polno trgovin in raznih ljudi, ki na ulicah prodajajo doma narejene predmete. Rikše, ki s posebnimi kolesi prevažajo turiste z enega na drugi konec mesta.

Nekaj dni smo preživel v Katmanduju in si ogledali njegove znamenitosti. V templju Pušpatan mi je bil zanimiv njihov način pogreba. Umrle sežigajo

in njihov pepel posipajo v reko. Tempelj je bil poln opic, ki so skakale za nami in iskale hrano. Obiskali smo tudi najstarejši del Katmanduja, ki je star 3500 let in je zelo zanimiv z vsemi templji in njihovo starodavno kulturo verovanja v mnogo bogov.

Po vsej tej gneči v mestu sem komaj dočakal dan, ko smo se odpravili v gore. Hodili smo 14 dni. Vodil nas je nepalski vodič Alok in šest šerp, ki so nam nosili prtljago. Vsi so bili zelo prijazni in nam kakšen večer popestrili s petjem njihovih pesmi. To je bil zame najlepši del potovanja. Narava je zelo lepa. Šli smo skozi džunglo, mimo riževih polj, lepih vasic, srečali smo veliko prijaznih domačinov. Pot nas je vodila tudi mimo šol. Otroci v šoli nosijo uniforme. Pouk imajo od 8 h do 18 h, da jih odrasli ne izkoriščajo za delo na poljih in v delavnicah.

Ko smo prišli višje v gore smo pred nami zagledali himalajske vrhove. To so bili res čudoviti pogledi na najvišje vrhove sveta. Po osmih dneh hoje smo prišli do našega cilja, baznega tabora Anapurna, ki je na višini 4200 m. Imeli smo lep sončen dan in smo lahko videli vse vrhove nad nami. Zvečer pa je začel padati sneg, ki smo se ga zelo razveselili, saj smo se cel naslednji dan lahko igrali na snegu in delali snežake. Naslednji dan smo se začeli spuščati. Tudi na poti nazaj je bila narava zelo lepa, veliki slapovi, divje reke in dolge brvi čez reke.

Po povratku v dolino smo šli za nekaj dni na safari v nepalsko nižavje. Tam smo si ogledali domače vasi in življenje v njih. Jezdili smo slone, se kopali na njih in videli še nosoroga, krokodile in mnogo ptic različnih vrst. Po celodnevni vožnji z avtobusom smo se vrnili v Katmandu. Naslednji dan smo šli na polet z letalom okoli Everesta. Tu sem šele videl kako velika in zasnežena je Himalaja.

To potovanje mi je bilo všeč in upam, da se bom še vrnil.

Tomaž Ivančič, 5. c

Urša Koren, 9. b

EKO BRALNA ZNAČKA

Kaj mislim o ekološki bralni znački?

Učenke in učenci 3. a razreda

Imam še eno knjigo. Kmalu jo bom prebrala. Zagotovo do praznika Zemlje.

Blažka Zalašček

Za ekobralno značko se nisem odločila, ker mi ni všeč.

Katja Torkar

Sem že opravila ekološko bralno značko. Priporočam jo res vsem, saj so na izbiro zelo lepe knjige.

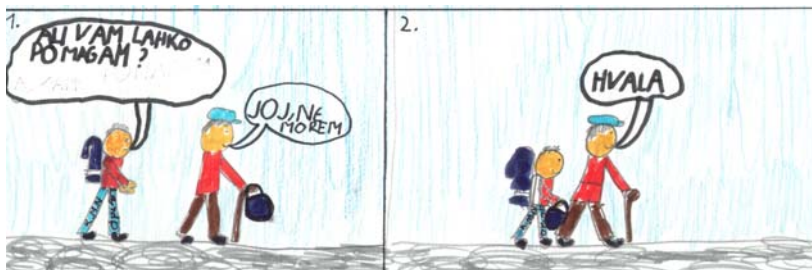
Meta Stergar

Ekobralno značko bom končala do svetovnega dneva Zemlje.

Lara Matea Ivančič

Nina Čebokli, 3. a

David Lah, 3. a

Ekobralno značko sem naredila zato, ker rada berem. Knjige so mi bile zelo lepe in zanimive.

Eva Koren

Nisem se odločil brati knjig za ekobralno značko, ker sem mislil, da sem zamudil in da je že končana.

Matjaž Obleščak

Nisem prebral ekološke bralne značke, ker sem pozno končal že razredno bralno značko.

David Lah

Pri ekobralni znački mi je bila najbolj všeč knjiga Mesto cvetja. Super je!

Vanessa Rakušček

Ekobralna značka mi je zelo všeč. Rada sem pripovedovala, ker so knjige lepe.

Nejka Volarič

Jaz sem prebral knjige za ekobralno značko, ker mi je to rekla mama.

Žan Kravanja

Meni je ekobralna značka dolgočasna, zato je nisem naredil.

Erik Sovdat

Ekobralna značka me ne zanima, zato ne bom prebrala knjig.

Katarina Uršič,

Ekobralne značke še nisem pripovedovala, a jo bom opravila. Upam, da mi bodo knjige všeč.

Mija Tonkli

Ekološke bralne značke še nisem naredila, ampak upam, da jo bom do 22. aprila.

Sara Matelič

Ekobralna značka mi je všeč, ker so bile za branje zanimive knjige.

Matevž Kranjc

Ekološko bralno značko sem prebrala zato, ker rada sodelujem in rada berem.

Tinkara Uršič-Fratina

Sem že končala ekobralno značko in sem vesela, da sem sodelovala.

Evelin Kranjc

Pri ekobralni znački sem prebrala Mesto cvetja. Knjigo Mali indijanček Padajoči sneg, pa še moram pripovedovati.

Nina Rot

Tana Kena, 5. b

PODRUŽNIČNE ŠOLE

Spomini na mejo, ki je ni več ...

V decembru je meja padla. Za nas je ni več. Ostala je le še v spominu naših staršev, dedkov in babic. Po pripovedovanju dedkov in babic zapisali učenci podružnične šole Breginj.

Ljudje se spominjajo, da je bila na meji postavljena mreža, ob njej so se srečevali sorodniki, znanci in prijatelji. Pogovarjali so se kar za mrežo!

Neža Stres, 1. b

Takoj po vojni je bila meja popolnoma zaprta. Nobeden ni smel čez mejo. Ko so mejo odprli, so bili ljudje vsi veseli, da so lahko obiskali sorodnike in prijatelje na drugi strani meje.

Uroš Kramar, 1. b

Moj nono je hodil z mamo in očetom v Prosnid, Plastišča, Tipano in Brezje. V Prosnidu so se vedno ustavili za mostom pri Toniju. Utrujeni od dolge hoje, so starejši potrebovali okrepčilo: maršalo ali pa en štamprle.

Tajda Jarc, 2. b

Babica je v Prosnid hodila peš. Tam so velikokrat kupili tudi žakljevino, da so lahko doma naredili rjuhe za prenašanje listja. Otroci so se zelo veselili, kadar so šli odrasli v Prosnid, saj so jim vedno prinesli kakšno sladkarijo.

Anže Borjančič, 2. b

Žene so blago skrivale pod krili. Moji noni so financii vzeli tobak, ki ga je skrivala za pasom pod krilom. Za šest mesecev so ji vzeli prepustnico.

Anej Murkovič, 2. b

Bilo je nekaj let pred potresom. Nona in moj tata sta se neko soboto odpravila čez mejo v Prosnid. Vsak je imel v svojem "ruksoku" po en domač sir. Odpravila sta se čez Strmco do bloka. Z jugoslovanskimi miličniki ni bilo problemov. Na italijanskem bloku pa ju je majhen črn financ v polomljeni slovenščini vprašal: "Kaj носиš?" Povedala sta, da imata sir. Nato pa financ storgo: "Koliko kilometrov maš sir?"

Luka Bric, 4. b

Sedaj gremo čez mejo brez skrbi. Včasih pa so bili ljudje v skrbah, kako bo šlo. Zato so se največkrat pozanimali, kdo je na bloku. Ali je ta grd carinik al ta priden!

Manca Jarc, 3. b

Nekateri cariniki pa so bili tudi prijazni. Moja nona se spominja, da je eden prav prijazno požvižgal za njo. Verjetno je hotel, da bi postala prijateljca.

Janja Kosmačin, 2. b

Na mejo so se ljudje počasi navadili. Spoprijateljili so se z ljudmi, ki so delali na meji, s cariniki, s policaji. V bližini meje so bile vojašnice – karavle. Tudi z vojaki ob meji so se spletale prijateljske vezi.

Lara Rijavec, 2. b

Vtisi otrok podružnične šole Drežnica po prireditvi pozdrav pomladi v mesecu marcu, na kateri so se predstavili z ekološko pravljico Do tiste stezice.

Prireditev

Najbolj zanimivo mi je bilo:

- ✎ Ko sta se razbojnika pogovarjala. (Jan, 1. d)
- ✎ Ropotanje ob nevihti. (Domen, 1. d)
- ✎ Ko sta Frko in Lin lovila škrate. (Lucija, 1. d)
- ✎ Ko sem v igri postal neviden. (Dejan, 1. d)

- ✎ Najbolj smešno je bilo, ko so škratje nagajali Frkolinu. (Tomaž, 1. d)
- ✎ Jaz sem bil del nevihte, bil sem grom. (Miha, 1. d)
- ✎ V igri mi je bila najbolj lepa kraljica Gaja. (Matic, 1. d)
- ✎ Bila sem drevo in imela sem lepo drevesno krošnjo. (Anita, 1. d)
- ✎ V igri sem predstavljal grom, igral sem na boben. (Matija, 1. d)

Jerneja Koren, 2. d

Najbolj všeč mi je bilo:

- Ko so škratje nagajali Frku in Linu. (Igor, 2. d)
- Ko je nevihta divjala po odru. (Ana, 2. d)
- Ko je začelo deževati. (Tim, 2. d)
- Ker sem bil blisk, ker sem tekel po odru in sem pel. (Jan, 2. d)
- Kadar je blisk, grom in veter nevihta poklicala po imenu. (Nuša, 2. d)
- Najbolj smešno je bilo, ko sva s Tomažem razbojnika udarila po riti. (Martin, 2. d)
- V predstavi sem bil veter, ki je majal drevesa. (Andraž, 2. d)
- Jaz sem nastopala kot drevo. (Jerneja, 2. d)

Igrala sem vlogo drevesa. Najbolj smešno je bilo, ko je razbojnik Frko s prstom pokazal gledalcem proti svoji zadnjici. (Meta, 3. d)

Igral sem škrate. Če bi še enkrat igral, bi rad bil grom. (Tomaž, 3. d)

Matic Rakušček, 1. d

V igri sem bila nevihta, ki je hotela rešiti gozd, a ji ni uspelo. Uspelo pa je škratku Copatku. Prebivalci gozda so bili tega zelo veseli. (Simona, 3. d)

Moja vloga je bila škratek Copatek, bila mi je najbolj všeč. Če bi še enkrat izbirala, bi bila spet škratek Copatek. Najbolj smešno je bilo, ko so bili škratje nevidni in so nagajali razbojnikoma. (Veronika, 3. d)

Bil sem škratek. Če bi še enkrat igrali, bi rad bil grom. (Patrik, 3. d)

Imel sem vlogo Smetka. Pobiral sem smeti po gozdu. Bil sem v skupnosti prebivalcev gozda. Vloga mi je bila všeč. (Žan, 4. d)

Imela sem vlogo kraljice Gaje. Začarala sem škrate in škrata Copatka. (Sara, 4. d)

V tej pravljici sem bila Frko. Vloga mi je bila všeč. Če je ne bi mogla izbrati, bi bila mogoče kraljica Gaja. Zgodba mi je še sedaj zelo všeč. Predstavljala sem razbojnika, ki smeti po gozdu. Jaz mislim, da se dobro igrala in s tem očarala gledalce. Težko sem čakala, da naslednjič nastopim. (Kaja, 4. d)

Meta Medved, 3. d

Na začetek ljubezni
se vsak pripravi, na
konec pa ne.

Eva Mazora, 7. b

Preveč smo zaljubljeni
vase, da bi opazili -
druge

Natali Volarič, 8. a

Ekoaktivnosti na podružnični šoli Smast

Prireditev

Na podružnični šoli Smast smo si za vodilno ekotemo letošnjega šolskega leta izbrali ekokmetijo – živinorejo. Preko tega tematskega sklopa smo učenci že oktobra spoznali ovčerejo. Po skupinah so oblikovali predstavitvene plakate o ovcah in ovčereji. Z bližnjim ekokmetom ter v sodelovanju s starejšimi vaščankami smo organizirali naravoslovni dan Od ovce do volnenega izdelka, kjer smo spoznali ročno striženje ovc, skubljenje volne, ahljanje, predenje in povijanje ter oblikovanje štrene. Naučili smo se tudi osnov pletenja. Ob koncu smo se okrepčali še z ovčjo malico – sir in skuta s celim kuhanim krompirjem. Zaključek letnega projekta bo potekal na ekokmetiji v Čadrgu. Na srečanju s starši in vodstvom centralne šole bomo povzeli celoletno ekološko delovanje na podružnici.

Striženje ovce

Do volne

Preko leta smo sodelovali na več ekonatečajih in razpisih.

V povezavi z vodilno ekotemo smo sodelovali pri projektu **Zdravo življenje**. Tu so učenci spoznali prehransko piramido ter z njo povezane zakonitosti prehranjevanja, vse skupaj pa so dopolnili še s spoznavanjem nekaterih ekoloških postopkov pridelave in predelave hrane na ekokmetiji. Za zdravo življenje je potrebno tudi gibanje. Da bi dokazali, da znamo živeti v tem stilu, smo se prijavi na projekta **Telo, šport in voda** ter na akcijo **Energija je v naših rokah**. V okviru projekta **Živali in mi** smo z učenci primerjali pogoje bivanja domačih živali na ekokmetiji in na navadni kmetiji. Pri **Ekobralni znački** so učenci pokazali velik interes za spoznavanje ekoloških umetnostnih besedil. Zaradi velike zavzetosti učencev smo se tudi odločili za sodelovanje na literarno-umetniškem natečaju **Onežimo svet**. Da so lahko naravni materiali tudi ustvarjalni pripomočki, smo spoznaliali ob sodelovanju na **Natečaju za ekovoščilnice**.

Izdelali smo prehransko piramido

Vse svoje ekodejavnosti smo dopolnjevali ter nadgrajevali s stalnimi in občasnimi **zbiralnimi akcijami** (odpadni papir, kartuše in izrabljeni tonerji, baterije, bioodpadki), varčevanjem vode in električne energije, s čistilnimi akcijami in skrbjo za živali pozimi.

Da naše dejavnosti ne bi ostale neopažene, smo v tiskanih in elektronskih medijih, na radiu ter na spletnih straneh ekošole povzemali in oglaševali naše aktivnosti.

Gašper Uršič 2. a

Bodi EKO!
Ljubi vsak košček narave,
ki nam je dan.

Petra Volarič, 8. a

Ljubezen na prvi pogled
temelji na –
lepoti.

Amadej Hauptman, 8. b

Tamara Bon, 5.b

Ljubezen se izraža
z ljubeznijo do –
drugega.

Lucija Benko, 8. b

Ozvezdje Labod

Lira je po grški pripovedki glasbilo znanega pevca Orfeja, bog Zeus pa se je približal Ledi v podobi laboda.

Moderna astronomija je v obeh ozvezdijih odkrila zanimivo dvozvezdje.

Ozvezdje Labod leži južno od Kefeja skoraj v zenitu. Je eno najbolj izrazitih ozvezdij na nebu. V znamenitem dvozvezdju Laboda sta zvezdi za 30 ločnih sekund narazen in ju lahko ločimo z manjšim teleskopom. F. W. Bessel je prvič izmeril paralakso in ugotovil, da sta zvezdi oddaljeni 10,3 svetlobnega leta. Dvozvezdje sestoji iz rumenkaste in rdečkaste zvezde. Če izpustimo skrajni dve zvezdi, ki sta na koncu labodovih peruti je ozvezdje podobno križu. Tako ga nekateri imenujejo Severni križ, ki pa ima svojega dvojčka na Južni nebesni obli. Labodova glavna zvezda se imenuje Deneb in je najsvetlejša v tem ozvezdju.

Ozvezdje Labod ima tudi precej utripajočih zvezd. Utripajoče zvezde so poimenovali CH, Mira, zvezdi V in W, zvezda M. **Posebnost v ozvezdju** Labod so njegovi velikanski oblaki vesoljskih plinov. Nekateri so neprozorni ima tudi svetle meglene pline. Ena od največjih se imenuje Ameriška meglica.

Legenda o ozvezdju Labod

Feton je bil sin boga Helija. Ta je imel čudovito sončno kočijo.

Feton je z zvijačo prevzel kočijo, čeprav mu je oče to odsvetoval.

Feton ni bil vajen voziti takšne kočije, zato se je z njo spustil prenizko in Zemlja je zgorela.

Feton je padel v morje in utonil.

Njegov prijatelj ga je skušal najti v morju. Da ga je lažje iskal, ga je Zeus spremenil v laboda. Ko je umrl ga je pripel na nebo.

Klara Sabotič in Anja Žagar, 9. a

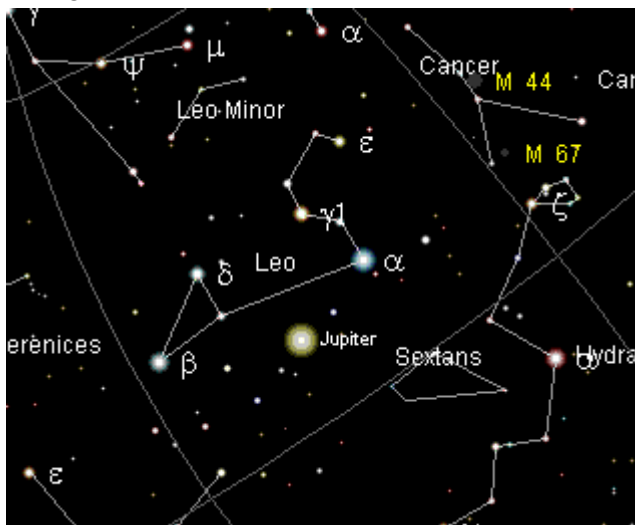

Ozvezdje Lev

Lev je eno najstarejših ozvezdij, kar jih pozna človeštvo. Za večino ozvezdij potrebujemo živo domišljijo, da v zvezdah vidimo podrobnost s kakšno živaljo, mitološkim junakom ali predmetom. Z zvezdami Leva pa ni tako. Z lahkoto jih izsledimo in jih povežemo v podobo leva. Nebesnega leva so pogosto prikazovali na talismanih tudi kot simbol zdravja. Zvezde, ki prikazujejo glavo in grivo leva, so svoj čas stari Egipčani predelali v samostojno ozvezdje Egipčani nož, v srednjem veku pa so šest zvezd, ki sestavljajo glavo leva, poznali kot ozvezdje Srp, saj spominja na ročno orodje, ki so ga uporabljali pri žetvi. Rimljani so to ozvezdje imenovali tudi Bakhusove zvezde, Domovanje sonca in Herkulov lev.

Včasih so imeli leva za varuha voda. Prikazovali so ga, kako mu iz gobca brizgajo vodni curki. Zagotovo ni naključje, da so zvezde, med katerimi je bilo poletno Sonce, oblikovali v leva. Ozvezdje Lev je bilo nekdaj precej bolj razsežno kot danes. No, še vedno je eno izmed najbolj opaznih ozvezdij zodiaka. Leta 243 pred našim štetjem pa je nebesni lev izgubil veličastni čopek, ki je krasil njegov rep. Iz zvezd tega čopka na tem delu neba so naredili novo ozvezdje, Berenikini kodri, imenovano po Bereniki, ženi faraona Ptolemeja tretjega-Evergeta.

Maja Bric, 9. a in
Diana Mazora, 9. b

Ozvezdje Lovska psa (Canes vanatici)

Na nebo so bili dodani leta 1660, ko jih je dodal Hevelius. Edini svetli zvezdi je ime Cor Caroli, ki pomeni Charlesovo srce. V njenem spektru vidimo zanimive periodne spremembe, ki verjetno nastajajo zaradi spreminjanja njenega magnetnega polja. Je 80 krat svetlejša od Sonca in je oddaljena 65 svetlobnih let. Spremenljivka Y Lovskih psov stoji na sredini med Mičarjem in β Lovskih psov. Je ena od najbolj rdečih znanih zvezd. Ko doseže maksimum jo vidimo s prostim očesom. Prva spirala je oddaljena 37 milijonov svetlobnih let. Prvič jo je videl Lord Rosse leta 1845. Ozvezdje Lovski psi ležijo severno od živalskega kroga. Pri nas je ozvezdje vidno zvečer od januarja do septembra.

Najsvetlejša zvezda: Cor Caroli

Spremenljivka: R,Y,TU

Galaksije v Lovskem psu:

M106/N6C4258 = spiralna galaksija

M94/N6C4736 = spiralna galaksija

M63/NGC5055 = spiralna galaksija

M51/N6C5194, Whirlpool galaxy = spiralna galaksija

M3/NGC5272 = kroglasta kopica

Legenda pravi, da naj bi bil Volar postavljen na nebo, zato da pazi na Velikega medveda.

Medved mora biti vedno ob pravem času na pravem mestu, nikoli ne sme iz smeri. Volar zelo dolgo že kroži okoli zvezde Severnice, zato mu rečemo tudi čuvaj Velikega medveda.

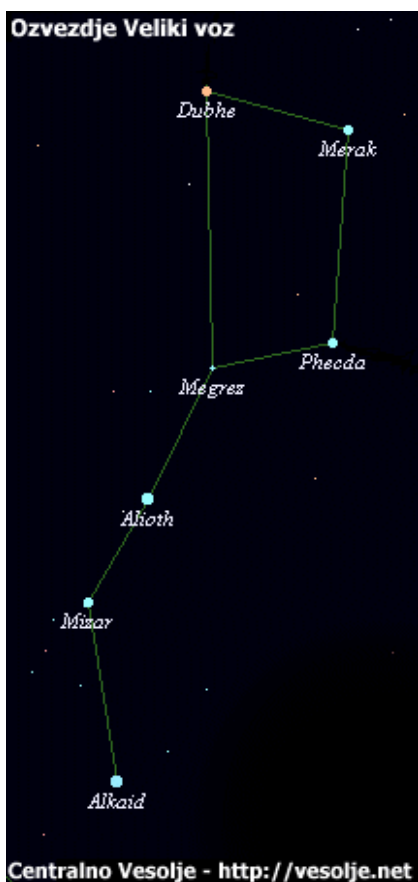
Heveliusu se je zdelo, da je za Volarja to pretežko in dolgočasno delo, zato

mu je dal v roke dva pomočnika- Lovska psa, ki ju drži na vrvici. V ta namen je uporabil nekaj šibkih zvezd, ki niso bile vključene v druga ozvezdja in iz njih sestavil ozvezdje Lovskega psa.

Ingrid Sabotič in Barbara Uršič, 9. a

Ozvezdje Veliki voz ali Veliki medved

Na severnem delu neba najdemo ozvezdje veliki voz (Ursa major), ki je verjetno najbolj poznano ozvezdje. Njegovih sedem svetlih zvezd, pa tvori podobo, ki jo vsi dobro poznamo pod imenom Veliki voz. Oblika velikega voza je tako značilna, da podobe ne moremo spregledati. Šest zvezd sije z 2 magnitudo, medtem ko je sedma zvezda Magrez (delta velikega voza), šibkejša od 3 magnitude. Dubhe je oranžne barve, druge zvezde pa so bele oz. modrobele. Mizar (Zeta) ima tik ob sebi še šibkejšo zvezdo Alkar (Jahač). Skozi daljnogled lahko opazimo, da je Mizar dvozvezdje.

Iz gledišča Evrope in Severne Amerike je veliki voz ozvezdje, ki nikoli ne zaide in je zelo uporabno za orientacijo na nebu. Če zadnjo stranico velikega voza 5x podaljšamo pridemo do zvezde Severnice. Iz Južne Amerike in Avstralije so kvečjemu nizko nad obzorjem, le iz dela Nove Zelandije Velikega voza sploh ni mogoče videti.

Andreja Kokošin in Ana Vukelič, 9. a

Nebo gori,
oči se mi iskrijo,
v srcu me greje.

Tomaž Rutar, 9. a

Diana Mazora, 9. b

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu
--

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Prispevke lahko pošljete na: knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si.

Avtorica risbe na naslovni strani: Kristina Lah, 5. b

Mentorica: Martina Kozorog Kenda

Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka

Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec

Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid

Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid

Gregorčičeva ulica 18a, 5222 Kobarid

april, 2008